

கடற் கரலை

ஓ! பண்ணே...
கடலலயையாய் நான்
கடற் கரயையாய் நீ
தினம் உன் னலை
தொட்டூச் சலெல்லத் தான்
முபிகிறதூ என் னால்
கட்டிச் சலெல்ல
முபியலயைடே.....!

கடற் கரலை தனெ் றலடே
காதலர் வருவதறிந் தூ
வீ சுகிறாயடே தனெ் றலலை
தகேம் சிலிர் சிலிர் க்க
நடுஞ் சம் படபடக் க
உடல்கள் நடுநடுங்க
உறவூகள் ககைகொடூக் கத்
தனெ் றலும் தகேம் வருட
இனிதாய் கழிகிறதூ
மாலயெனும் மகிழ் வூ....

கரூநீ லக் கடலடே ஏன்?
வானத் திறக் கூ உன் றிறத் ததைத் தந் தாய்
அதூ உனக் கூ நீ ரதைத் தரூவதினாலா?
நித் தம் உன் னதைத் தொடூவதினாலா?
நானும் தான் நினகைக் கிறனே
உன் னலை அள ளி பரூகவனே டூமனெ் றூ

Written by - முனவைவர் பீ . பரெய்சாமி, தமிழ் த்துறதை தலவைர் , டி.எல் . ஆர் கலை மற் றும் அறிவியல்
கல் லரி, விளாப் பாக் கம் - 632 521. தமிழ் நாடா, இந் தியா. -
Tuesday, 02 June 2020 07:41 - Last Updated Tuesday, 02 June 2020 07:54

உவர க கிறாயே உரிஞ் ச முடியவில் லை
உவர ப் பை விட் டுவிடா உஞ் சிவிடாகிறனே
முழுமயைய என் னுள் வந் துவிடா.....

காலையில் சரியனை உமிழ் கிறாய்
மாலையில் சரியனை விழுங் குகிறாய்
ஏன் இந் த மாற் றம்
சொல் லனே எனக் கும் தான் கொஞ் சம்!
சரியனின் சபு தாங் காமல்
காலையில் உமிழ் கிறாய்
மாலையில் குளிர் தாங் காமல்
விழுங் குகிறாய்
இதுதானே உண் மை சொல் லனே!

சந் திரனை மாலையில் உமிழ் கிறாய்
காலையில் விழுங் குகிறாய்
இதன் தவேதைதான் என்ன?
எனக் கும் தான் சிறிது சொல் லனே!

---

000 000 000000

கயல் விழிக் கண்ணைக் கொண்டு
கட்பினாலே என் னை இன் று
எட் டுத்திக் கில் ஓடும் நதி
இவள் இதயத் தியில் சங் கமிக் குதே!

பாயாத கங் கையாறும்
புரளாத பாலாறும்
இவள் புருவத் தில் பொங் கியழைத்தே!

எழுதாத எழுத் தலெல் லாம்
சொல் லாத சொல் லெல் லாம்
இவள் கண்களே காட் டிக் கொடாக் குதே!

படிக் காத கவியெல் லாம்
பாரெங் கும் தரெயாத மொழியெல் லாம்
இவள் விழிகள் படகைக் குதே!

தித்திக் கும் கவிதைனை
தினந் தோறும் படகைக் கும் இவள்
எத்திக் கில் இருந் து வந் தவளோ!

என் உள் ளத்தின் எதிரி ஆனவளோ
இல் லை
என் னை ஆளப் பிறந் தவளோ!

Written by - முனைவர் பீ . பரியசாமி, தமிழ் த்துறதைத் தலைவர், பி.எல். ஆர் கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லரி, விளாப்பாக் கம் - 632 521. தமிழ்நாடு, இந்தியா. -

Tuesday, 02 June 2020 07:41 - Last Updated Tuesday, 02 June 2020 07:54

கபரிய மபக ககைக் கொண்டு

கொடுஞ்சிறை விடுத் தவளே!

என்னகைக் கொண்டு சலெல்ல வந்தாயோ?

அல்ல...

கொன்றுச் சலெல்ல வந்தாயோ!

சுவ்வாய் இதழகைக் கொண்டு

என் இதயத் தகைக் கொன்றவளே!

எங்கிருந்தாய் இத்தனை நாளாய்!

என்னைத் தடே ஏன் வந்தாய்!

இத்தனை நரோய்!

உள்ளம் தவிக் குதடி உன்னால்

எழுத்தாத் கவிதயெல்லாம்

இசைப் பாடுதடி தன்னால்.....!

உன் முகமென்ன

பிரம்மனின் தனித்துவமோ...!

முகமெல்லாம் இத்தனைச் சாரல்

நீ மூத்துக் குளிக் க

ஏன் இன்னும் விழாமலிருக்கு தபரல்.....!

000000

கூறிஞ்சி மலர் வது பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை

காதல் மலர் வதோ வாழ்வில் ஒருமுறை

என் நடுஞ்சத்தில் காதல்

என் மஞ்சத்தில் நீ

கனவினில் நீ யிருக்க

காதல் சொல்ல நானிருக்க

மனது மட்டும் தடுமாறுகிறதே!

மறுத்துவிட்டால் மனம் என்னவாகும்?

மனதுக்கே புரியவில்லை.....

periyaswamydeva@gmail.com